

Església de Sant Fruitós de Bages

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Fruitós de Bages. Pl. Sant Josep, 4 (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament	Plaça de l'església, al mig de la sagrera del poble de Sant Fruitós
Coordenades:	
Latitud:	41.7515
Longitud:	1.87008
UTM Est (X):	406059
UTM Nord (Y):	4622803

Classificació

Número de fitxa	08213-20
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic Modern Contemporani Neoclàssic
Segle	XII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPA nº 37 de Sant fruitós de Bages
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic. Pl. Santa Maria, nº 1 (082500 Vic)
Fitxes associades:	
Sagrera de Sant Fruitós de Bages	
Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique

Descripció

L'edifici de l'església parroquial de Sant Fruitós de Bages és actualment fruit d'unes obres importants que es feren al segle XVII a un edifici d'època romànica, del qual s'aprofitaven alguns elements. Serien d'aquest període els murs de la nau amb la seva coberta. L'església actual és un edifici de planta de creu llatina, que presenta un creuer que culmina amb un cimborri de grans dimensions. La capçalera és exteriorment rectangular. El parament exterior és regular i ben tallat, destacant els carreus de la base del temple i de la torre que són de més gran tamany, segurament reaprofitats del temple romànic. La façana principal es troba orientada a ponent, destacant la presència d'un portal de $\frac{1}{2}$ punt obrat amb unes dovelles dobles molt ben tallades. Sobre el portal s'obre un petit ressetó, i a sobre d'aquest un finestral rectangular de proporcions molt estretes rematat amb un arc de mig punt. La façana manca totalment de decoració escultòrica. Al cantó NE s'alça un campanar de torre quadrada que resulta ser possiblement l'element visualment més destacable del conjunt. Es tracta d'un campanar obert a la part superior per dos finestrals al cantó de llevant i ponent, on s'ubiquen les campanes, i rematat a la part superior per dues voltes ogivals entrecruades. Interiorment l'espai ha estat dividit en tres naus mitjançant un seguit de dues arcades de $\frac{1}{2}$ punt a banda i banda que es recolzen en un pilar i que donen accés a les naus i capelles laterals. Les capelles estan dedicades al cantó esquerre al Sant Crist i al Sagrat Cor i al cantó dret a Sant Isidre i Sant Antoni. A l'extrem dels braços del creuer trobem altars dedicats a la Immaculada Concepció i a Sant Josep. Presideix l'altar la imatge de Sant Fruitós. En tots els casos es tracta d'imatges de guix de moderna facturació. La decoració interior és d'estil neoclàssic, parcialment enguixada i pintada en colors clars, que li dona un caràcter unitari. Com a element destacable cap mencionar un seguit de culs de llàntia en forma de volutes vegetals que rematen els arcs torals que reforcen la coberta. L'il·luminació interior ve donada per un seguit de vuit finestres obertes a la base del cimbori i el finestral de la façana.

Observacions:

Inclòs a l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya amb els nº 37. Adossada al cantó Nord de l'església trobem l'edifici de la rectoria Vella. Malgrat que no es pot precisar la data de construcció d'aquest edifici cal pensar que és del moment de la reforma del segle XVII.

Història

El lloc de Sant Fruitós apareix documentat a partir de l'any 942, data en què se cita el nom de Sant Fruitós amb la forma de Sancto Frictoso. L'església no apareix esmentada directament fins el 1002. SALVADÓ (2003:564). La categoria de parròquia és citada el 1038. Sense sortir del mateix segle XI, podem saber quelcom de com era o que hi havia a l'interior de l'església. En un document del 1061, Ramon, Bertran i Enguilrada, marmessors de Sendred, fan jurament a l'altar de Sant Maurici, fundat a l'església de Sant Fruitós. SALVADÓ (2003:564). A partir del 1063 es documenta l'existència d'una sagrera al voltant de l'església. Aquest temple fou una donació senyorial de la família Calders. En dues donacions (1075 i 1086) passà a domini del monestir de Sant Benet. Al segle XII s'hi feren algunes reformes i en els segles XVII-XVIII s'hi feu una remodelació important. Tradicionalment l'església parroquial de Sant Fruitós, acollí les relíquies dels màrtirs Sant Fruitós, Santa Agnès i Sant Maurici. Un inventari del 1372 fa referència a l'existència de tres altars dins l'església amb sengles advocacions, dels objectes litúrgics i artístics que contenien, fent referència a l'existència de dites relíquies. Tradicionalment, dites relíquies foren reclamades

per la canònica de Santa Maria de Manresa, on foren traslladades en processó solemne, donant lloc a una de les tradicions orals més importants de Sant Fruitós. Durant els darrers cinquanta anys s'ha reformat el terra de l'església, s'ha fet el presbiteri nou i s'ha restaurat el Cor. La façana també fou netejada després dels aldarulls de la Guerra Civil (1936-1939) L'última intervenció va ser la col·locació d'unes campanes encarregades de donar les hores mitjançant un sistema electrònic.

Bibliografia

BENET I CLARÀ, A. (1985). Història de Manresa. Dels orígens al segle XI. Manresa GANDIA, J.; RUIZ, J. (2001). Sant Fruitós de Bages. Història en imatges 1898-1975. CEB. Manresa. GAVIN, J.M. (1979). Invenari d'esglésies. Vol 5. El Bages. Pàg. 169-172. SALVADÓ MONTURIOL, J. (2003). Història medieval d'un territori: Sant Fruitós de Bages (segles X-XVI). Ajuntament de Sant Fruitós de Bages. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

